

DRAINÄŒEVI DANI 2010 - Trbunje&Blace

Autor Ljuba
 Saturday, 22 May 2010
 Poslednji put aÄ¼urirano Saturday, 22 May 2010

Draincevi Susreti 2010 20.05.2010. godine u Trbunju i u Kulturnom centru *DRAINAC* u Blacu odrÄ¼ani su susreti pesnika (koje su organizovale biblioteke iz Prokuplja i Blaca koje nose ime Rade Drainac, a pridruÄ¼io im se uÄ¼eÄ¼tem kruÄ¼jevaÄ¼kih pesnika i Kulturni centar KruÄ¼jevac) u okviru manifestacije *DRAINÄŒEVI KNJIÄ¼EVNI SUSRETI 2010* - 41-e po redu.

Na susretima su se predstavili pesnici (ovim redom): Ä¼ RaÄ¼ja Popov, Zoran VuÄ¼iÄ¼t, Momir DragiÄ¼eviÄ¼t, Dane StojiljkoviÄ¼t, Miloje DonÄ¼iÄ¼t, Gordana BoranijaÄ¼eviÄ¼t, Ljubodrag ObradoviÄ¼t, Miljojko MilojeviÄ¼t, Bratislav MilanoviÄ¼t, Veljko Stambolija, NebojÄ¼ja LapÄ¼eviÄ¼t, Dragan BorisavljeviÄ¼t, Miroslav Cera MihajloviÄ¼t. Pesme Radeta Drainca govorio je njegov rođjak Vita JovanoviÄ¼t, a medijator programa je bio Dragan OgnjanoviÄ¼t.

ProÄ¼itajte pesme pisaca koji su govorili na susretimaÄ¼ (neke su izgovorene na susretima, neke nisu) pogledajteÄ¼ fotografije i pomisliÄ¼tete kao i mi koji smo bili na licu mesta,Ä¼ predivno veÄ¼e!!!

POGLEDAJTE GALERIJU SLIKA
 DRAINÄŒEVI DANI - 20.05.2010 - Trbunje & Blace

NIRVANA

Ä¼ umne noÄ¼ti ko javori sinji
 Tamom grobnom leÄ¼e mi na dlanu
 Bolestan sam mnogo... mnogo!
 Jedinu zvezdu u ovoj pustinji
 Vidim svoju ranu.

Pritisla me stidna Ä¼alost
 ko olovna ploÄ¼a.
 Nigde jedan vedar dan!
 Slomila me tuÄ¼na malaksalost
 na ljubav, Ä¼ivot i san.

Hteo bih samo
 u rodni kraj da odem Ä¼to pre
 i da umrem tamo,
 zaboravljajuÄ¼ti sve.

A kad me na dasci
 put groblja ponesu volujska kola,
 kao nekad u mladosti,
 nada mnom da zaplaÄ¼u od istinskog bola
 bele breze, tuÄ¼ne od starosti.

To su zadnji snovi
 u noÄ¼tima Ä¼umnim ko javori sinji,
 otvoreni kao rane,
 koje u ovoj pustinji
 gnojem kaplju poslednje dane.

(C) Rade Drainac

ĐŃEĐ°Ń,Đ,Ń•Đ»Đ°Đ² Đ . ĐœĐ,Đ»Đ°Đ½Đ¾Đ²Đ,ŃŃ

ĐŸĐŸĐiĐœĐ• ĐŸĐ— ĐŸĐ Đ•ĐiĐçĐ•Đ Đ• Đ'Đ£Đ"Đ£Đ•Đ•ĐžĐiĐçĐŸ

Ńf Đ¼Ń€Đ°ĐŃf

Đ¼Đ¾Ń~ Đ¾Ń,Đ°Ń† ŃfĐ¼Đ¾Ń€Đ°Đ½
Ń•ĐμĐ'Đ, Đ½Đ° Đ°ŃfŃ»Đ½Đ¾Đ¼ Đ¿Ń€Đ°ĐŃf
Ń€Đ°Đ°Đ,Ń~Ńf Đ¿Đ,Ń~Đμ
Ń†Đ,Đ¾Đ°Ń€ĐμŃ,Ńf Đ¿Đ°Đ»Đ,
Đ¼Đ¾Ń~Đ° Đ¼Đ°Ń~Đ°Đ° Đ¼Ńf Đ¿Ń€Đ,Đ»Đ°Đ-Đ,
Ń•ĐμĐ'Đ° Ń~ĐμĐ'Đ°Đ½ Ń•Ń,ĐμĐ¿ĐμĐ½Đ,Đ° Đ½Đ,Đ¶Đμ

Ń†Đ°Ń•Đ¾Đ²Đ, Đ¿Ń€Đ¾Đ»Đ°Đ-Đμ
Đ¾Đ¾Đ'Đ,Đ½Đμ Đ'Đ¾Đ»Đ°Đ-Đμ
Ń†ĐμŃ,Đ,Ń€Đ, Đ¾Đ°Đ° Đ¾Đ»ĐμĐ'Đ°Ń~Ńf Đ'Đ,Đ¼

Đ¾Ń,Đ°Ń† Ń€ĐμŃ†Đμ:
Ń•ŃfŃ,Ń€Đ° Đ¼Đμ Ń†ĐμĐ°Đ° ŃšĐ,Đ²Đ° Ńf Đ'Đ¾Đ»Đ¾Đ²Đμ
Đ¼ĐμŃ•ĐμŃ† Ń~Đμ Ń•Đ°Đ'Đ° Ń• ŃšĐ,Đ¼
Đ°Đ°Đ' Đ±Đ, Ń•Đ°Đ¼Đ¾ ĐžĐ½ Đ¿Đ,Ń•Đ°Đ¾
Đ¼Đ°Ń~Đ°Đ° Ń€ĐμŃ†Đμ: Đ'Đ° Ń•Đ°Đ,Đ½ĐμĐ¼Đ¾ Đ±Ń€Đ,Đ¾Đμ
Đ±Đ,Đ¾ Đ±Đ, Đ'Đ¾Đ±Đ°Ń€ Ń•Đ,Đ½

Ń†Đ,Đ¾Đ°Ń€ĐμŃ,Đ° Đ¾Đ'Đμ Ńf Đ'Đ,Đ¼
Ń†Ń€Đ²ĐμĐ½Đ° Ń,Ń€Đ°Đ°Đ° Đ¿Đ¾Đ»ĐμŃ,Đμ Ń•Đ° ŃšĐ,Đ¼
Ń,Ń€ĐμĐ½ŃfŃ,Đ°Đ° Đ¾Đ±ĐμĐ»ĐμĐ¶Đ, Đ'Đ°Đ½
Đ¼Đ¾Ń~ Đ¾Ń,Đ°Ń† Đ, Đ¼Đ°Ń~Đ°Đ° ŃfĐ¼Đ¾Ń€Đ½Đ, Đ»ĐμĐ¶Đμ
Ń~ĐμĐ'Đ°Đ½ Đ°Ń€Đ°Ń~ Đ'Ń€ŃfĐ¾Đ¾Đ³

Đ¿Đ¾Đ»Đ°Đ°Đ¾
Đ°Ń€Đ¾Đ- Đ¿Ń€Đ¾Đ-Đ¾Ń€ Đ¼ĐμŃ•ĐμŃ† Ńf Ń•Đ¾Đ±Ńf ŃfĐ»Đ°Đ-Đ,
Đ°Đ°Ń•Đ½Đ¾
Ńf Ń•Ń,Đ°Ń€Đμ Đ'Đ°Đ½Đμ Ń•Đ°Đ½ Đ'Đ¾Đ»Đ°Đ-Đ,

Đ°Đ°Đ½Đμ Đ¿Ń,Đ¾Ń~Đ,Ń™Đ°Đ¾Đ²Đ,Ń»

Đ°Đ°Đ½Đμ Đ¿Ń,Ń~Đ,Ń™Đ°Đ¾Đ²Đ,Ń» Đ¿Ń€ĐμĐ' Ń•Đ¿Đ¾Đ¼ĐμĐ½Đ,Đ°Đ¾Đ¼ Đ Đ°Đ'ĐμŃ,Ńf Đ°Ń€Đ°Đ½Ń†Ńf Ńf Đ¿Ń€Đ.

Momir DragiÄševiÄš

BAÄ ME BRIGA

Jutros mi je u Äjkoli
Ceduljica stigla
Ne voli me Tanja
BaÄi me za to briga

U razredu bura
PraÄjina se digla
Svi ÄjapuÄšu na moj raÄ•un
BaÄi me za to briga

Ä ta zamiÄlja Tanja
Ko joj uÄji Äjmirgla
Neka fura sa NidÄ¾om
BaÄi me za to briga

OseÄšam se glupo
Hladan sam ko cigla
ZavoleÄšu KaÄšu
Za Tanju me nije briga

(C) Momir DragiÄševiÄš Moma

SEKVENCA SA MERILIN MONRO

Lako je, iz potaje posmatrati je,
 obasjanu boćnim svetlima,
 crvenim, belim i plavim,
 dok trepere Å¼ice bendÅ¼o gitare,
 kao tonovi vlaÅ¼nog neba,
 kao nabori vlaÅ¼ne postelje,
 iz koje izranja potpuno naga...

Prelepe dojke, dugi prsti
 prolaze kroz kosu, klize niz vrat
 i bedra, (usnimljen krupni plan
 skoro antićke lepote),
 u samome dnu stomaka smeđe kovrdÅ¼e,
 medju njima kao izvor svetluca "Kristal",
 jebeno dobar Å¼ampanjac. (.. .Rez).

Lako je, iz potaje posmatrati je,
 ako se poput intrmeća grickanja semenki,
 Å¼uje tihi ritual jezika mućkaraca,
 Å¼ koji su ljubavima
 toliko opsednuti.

(C) Nebojćja Lapćević†

Vita Jovanović† - Drainćev rođak govori jednu od Drainćevih pesama

RODNI BREG

Na peskovitoj padini njiću se tuje;
 Pod njima bujni mravinjaci.
 ÅĀesto, ovuda, nećujni koraci
 Gluvih noćti do kolena gaze.
 A koji put, kad dunu oluje,
 Zelenom dolinom, sve do planinskog Å¼dreća,
 Glas neke kobne ptice zoru pomraćuje.

Neki krupan crveni cvet
 Raste ispod mrkih senika,
 Kao kandila Ājumskom bogu.
 Sa toga sam brega, davno, odlutao u svet,
 Te ne znam da li joć u kojoj brezi Å¼ivi slika
 Mog prozeblog detinjstva,
 Svetaćkih i bosih nogu?...

(C) Rodni Breg

Raćja Popov

MOJA DUĀ A

Moja dućja je staro vino bez pretakanja
 komad bajatog hleba gutanog bez Å¼vakanja
 Moja dućja je svoj sopstveni vrug krvopija
 Sama sobom narcisoidno se opija

Moja je dućja mećina stara na Āinama
 Komad hleba na milost crnim ptićurinama
 Ona ni ne slutiti sve tajne smićljene groćnje
 Po mećunardnom domaćem redu voćnje

Ponekad ne znam da li duĀja ta je i moja
Da li jeste numerisana il' je bez broja
Samerljivo li je Āita daje a Āita uzima
Nit' znam koliki prostor ona zauzima

MoĀ¾e li je ikoji silnik srpkom popiti
I kakvim Āte se bunilom on opiti

(C) RaĀja Popov
27. februar 2003

Zoran VuĀiĀt

Miloje DonĀiĀt

DRAINAC

Za vratom ti mraĀne sluĀ¾be, krpelji i crvi
Kroz Ā¾ig grobni crni se Toplica
To je zato Āito si po svodu zvezdanom udarao prvi.
U kavezu istom peva ptica u oku ubica.

Na horizontu ameba u crnom luku spoj
Ā kolsko zvono, pernica, akademska deĀaci
Fosforne Ājume, prazna barka, piĀitaljka i stroj
Kartonska gradjevina, krik i posmrtni ostaci.

U kutiji praznoj tuku se odela
Naspram svih opela, gori tvoja glava
Kroz ledeni mesec gledaju se tvoja Āela
Jedan zvuk si za veĀne tonove, Galaksija spava.

(C) Miloje DonĀiĀt

Gordana BoranijaĀjeviĀt

U SUSRET ĀEUDU

SaleĀtu me
Poruke snovne:
Lirske, a olovne...
ReĀi onosvete
Ā to u Ājumi moĀ¾danoj
ZamreĀ¾e, zakorove...

Brdo Āuda
ĀEudo
- piĀje Vasilije ĀEudotvorac
Porukonosac
BoĀ¾ji glasonosac
ĀEudorodac!

Verujem u slovo:
Iz Āitamparije viĀjnje
Slovno slovo
- Lanovo, bolovno...
Verujem u onostrane glasove:
Na bujici dnevnoj, gnevnoj

- od tembrena srebra
- son-orne splavove.

(C) Gordana Boranija

Miljojko Milojević - Bile

ETO ,TO SAM JA !

Svet pusto je zli fašisti ljuti,
Nemanjina prva žena stara
Grca, pati, pod bičem Tatara.
Um Toplice vale krvi sluti,

Al Ustanak ugasiti ne može...
Za rafale s Gavranove kose
Niko ne zna šta tačno donose:
Il Slobodu, il nesreću veće.

A Drainac, slavni pesnik sedi,
Sa ropstvom se nipošto ne miri,
Partizane i četnike miri,
Al ne vredi, al ne vredi...

Pošten pesnik istinu ne krije,
O izdaji „Crne dane,, piše:
Od vojvode, zle svrzimantije-
Od pop- Mike ne može da diše.

Vojvoda mu panaiju sprema,
Kaverna mu bolna pluća dubi,
Još Trbunje iz sveg srca ljubi,
Al mu mesta u Toplici nema.

Zalud tragaš po ledenoj buri
Zalud pitaš kobna crna trojko
Gde je pesnik Drainac Radojko.
On veće krišom za Beograd žuri

Izgnaniku s rođenog ognjišta,
Ni ampule ni pilule razne
Nisu mogle da pomognu ništa:
Klonule su „ruke većno prazne,,.

Beogradom bestija tortura
Na sahrani - ciničnoj paradi,
Krst mu nosi nedićevac mladi!
Još se Raka u grobu pretura.

Putujušći kroz tamno bespuće
Zapisao je o sebi šta zna:
„I tigar i ovca- eto, to sam ja!,,
Moš, let, uzlet i gorko klonuće..

Pesme pišu i stranci i naši,
Ali barda, poetu bez premca,
Još nišija lira ne nadmaši,
Ni zaseni Zmaja sa Jastrepca!

Sledbenici po duhu i peru,
O pesniku, o strasnom boemu,
O Drincu časnom proleteru,

kad kÁ' o u zemlju je propao.

Prhnula kreja sa kruÅike,
na uraslom laz u muk â€“
zvezdu je neku pratio
Åito nije imala put.

(C) Dragan OgnjanoviÄ†

OÅ RADETU DRAINCU

Rade Drainac

Rade Drainac rodio se kao Radojko JovanoviÄ† 4./26/ avgusta 1899.god. u Trbnju kod Blaca.Osnovnu Åikolu zavrÅio je u Blacu a 1911. upisuje se u gimnaziju u KruÅevcu u kojoj - do poÅetka Prvog svetskog rata, zavrÅjava tri razreda.Godine 1914. veÄ† je na frontu,sa svojom vojskom,a 1915. povlaÅi se preko Kosova i Metohije do Skadra i LjeÅja i stiÅ¾e u San Djavani.

U zemlju se vraÄ†a 1918.godine, nastavlja Åikolovanje,a prekida ga posle Åiestog razreda.VeÄ† 1919.god, objavljuje poeziju u Åasopisu "Epoha".Zbirka stihova "Modri smeh"izlazi u Beogradu 1920.sa potpisom Rad.JovanoviÄ†. 1922.pokreÄ†e Åasopis "Hipnos" i objavljuje program Hipnizma - prvi put potpisuje se kao Rade Drainac.U ediciji Hipnosa objavljuje knjige stihova "Voz odlazi".Potom objavljuje niz zbirki pesama sve do poslednje "Dah zemlje" objavljene 1940.god.

Voleo je da putuje:1927.i 1929.bio je u Francuskoj,1931. u Firenci,a 1932. u Bugarskoj. Mobilisan je 1941, a posle sloma jugoslovenske vojske zlopaÄ†enja i kraÄ†eg lutanja vraÄ†a se u zaviÅaj ,u Toplicu.Vreme provedeno u ratnoj Toplici opisao je u posthumno objavljenoj knjizi "Crni dani".Oboleo je od tuberkuloze -tada pesniÅke boljke i kratko se leÅio u sanatorijumu na Ozrenu.Odatle je prebaÅen u Beograd, gde je umro 1.maja 1943.godine.U rubrici mesto stanovanja ostalo je zapisano-"bez ulice i broja stana",a u rubrici najbliÅi srodnici -nije bilo srodnika na sahrani.

Pedesetih godina vraÄ†a se ,konaÅno i pesnik Rade Drainac u zaviÅaj,kada se u Prokuplju osniva knjiÅevno druÅitvo "Rade Drainac"lzdavaÅka kuÄ†a "Prosveta" 1960.godine objavljuje knjigu pesama Rada Drainca sa predgovorom S.RaiÅkoviÄ†a i svrstava ga medju znaÅajnije srpske knjiÅevnike izmedju dva svetska rata.U Prokuplju,poÅev od 1966.organizuje se tradicionalna manifestacija "DrainÅevi dani" i dodeljuje se pesniÅka nagrada koja nosi DrainÅevo ime..

Rade Drainac

Pesnik,apaÅi i profet,
Don Kihot,poroÅni ljubavnik i stihotvorac kakvog ova zemlja Åula nije,
Karnevalski princ,vagabunda oko Åije glave petrolejska lampa sja:
Eto to sam ja!

Pijanac,kockar,ali i neÅ¾an brat,
Prijatelj Åito u srcu Åuva Orionska SazveÅdja,
Slabi igraÅ na konopcu morala,ali zato izvrstan ironiÅar i pljuvaÅ,
Na stolu kao supa ljubav je moja sva:
Eto to sam ja!

Neprijatelj Akademija,Crkava i Muzeja,
Pobornik trgova i pisoara,
Dirigent telegrafskih Åica iznad bolnica i bordela,
U hajduÅkom liku sa lavovska oka dva:
Eto to sam ja!

Tigar i ovca,
Åongler Åito noÅ¾em u srce gadja,
Rapsod kome domovina na Åelo nije udarila prosvetni Åig,
Pesnik krvave istine i Åovekovog prava,
Upamtite:
To sam ja!

Intermeco

Ja kaÅ¾em san,
Vi kaÅ¾ete sloboda;
Jedno i drugo je Tihi okean
I pena iza parobroda.

Samo hlebovi na svetu
Ne kriju lice iza paravana;
sve drugo je - ptice u letu
I liÅ¡te sa grana .

Pismo

Å½iv sam i zdrav,
Samo stanujem visoko.
Kroz krov stakleno oko
Gleda na Dunav.

Voda je pepeljasto - siva,
U podne od oblaka polilej,
U suton ladja se u vrbak skriva
Å to iz Bakua za Nirnberg nosi petrolej.

InaÅ¾e...jesenje boje u spektru dana,
A uveÅ¾e krupna,zvezdana slova:
NoÅ¡ je kao rana,
NoÅ¡ je Ana Pavlova.

Koji put okno zatresu kiÅ¡e
Kao bezbroj Å¾utih leptira,
Tad na krovu dÅ¾in neki poÅ¾ne da diÅ¡e
I oluja na oluku zasniva.

Glavno je da sam Å½iv i zdrav,
Mada stanujem visoko.
Samo jedno: ko reÅ¾e da je Dunav plav
Kao kravlje oko?....

KiÅ¡na ptica

Sve Å¡to se danima i noÅ¡ima u me utkiva i slaÅ¾e,
Å to koÅ¡avom struji kroz krvotok i pore,
Ne bi moglo ni onda da se iskaÅ¾e,
Taman da svu duÅ¡u iznesem iznad gore,
Na suÅ¡enje...
I tad bi neko vrenje,
MoÅ¾da vetrova ili svetlosti,
Prostrujalo mnome kao Å¾uborenje
I jezivo bi,ogoljene,na zemlji zaÅ¡kripale moje kosti.

O kada bi bilo moguÅ¡no pokupiti sva komadanja
Iza zaboravljenih koraka
I do Sirijusa,visoko,napraviti Å¾oveka od sanja,
Bila bi to Å¾udoviÅ¡na kiÅ¡na ptica
Å to leti ispred oblaka,
Ukleta i sama.

****

Koga ja ovde traÅ¾im,

I zbog Å•ega dodjoh ovamo?
Vazda je Å•ovek na svetu sam.
Kao u kraju drevnih ruÅ¡jevina
Detinjstvo mi blista kao hram.

No i ono me danas vredja,
Kada se niÅ•emu ne nadam boljem
Uprtio sam djavola na ledja,
s kojim se neprestano koljem.

TeÅ¡ko sam se umorio od Å¾ivota
I klonuo od neke patnje iznenadne
Kao suncokret iza plota.
Ali svaka noÅ¡t koja padne
Iz neznanih daljina,
Zasvetli na mojim dlanovima
Kao lice harlekina.

I sumnje me tad omame kao greh,
Te poverujem da je na svetu i najveÅ¡ta zbilja
Samo jedan prezrivi smeh.

(C) Rade Drainac